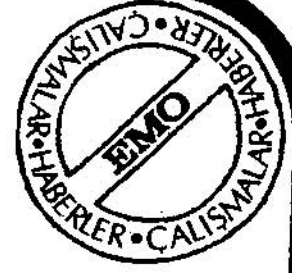

o
l
a
y
l
a
r
y
o
r
u
m
l
a
r

BASIN AÇIKLAMASI

7 Temmuz 1979

Odamız Merkez, Ankara, İstanbul, İzmir Şube Yönetim Kurulları ile Bursa Temsilcilik Kurulu 7.7.1979 tarihinde Bursa'da yaptıkları toplantıda, faşist terör hareketlerinin son günlerdeki durumunu, teknik elemanların ekonomik sorunlarını ve güncel enerji sorununu içeren konulardaki ortak görüşlerini bir basın açıklaması ile kamuoyuna duyurdular.

Bu basın açıklamasının tam metni- ni dergimizde yayınlıyoruz:

"Faşist terör hareketleri son günlerde yoğunluğunu iyice artırmış ve yeni biçimler almıştır, önceden planlanan ve seçilen hedeflere yönelen saldırılarla Maraş benzeri kitle kırılmaları amaçlanmaktadır. Manisa'da faşist güçler böyle bir tertibe girmişler ancak amaçladıkları sonuca tam olarak ulaşamamışlardır. Bu tertiplerin ipuçları ve delilleri açık ortada iken, işbaşına gelmeden önce bunların kaynaklarına inceklerini ve kökünden halledeceklerini söyleyenler verdikleri sözleri unutmuş görünmektedir. Doğrudan doğruya halka yönelen bu faşist saldırılarla birlikte pespeşe gelen devalüasyon ve zamlar emeğiyle geçinenler için dayanılmaz boyutlara varmıştır. Bu devalüasyon zinciriyle verebilecek bir şeyi kalmayan

emekçi halktan hala özveri istenmesi kabul edilebilir bir tutum değildir. Emeğiyle geçinenlerin bir bölümü olan teknik elemanlar da olanlardan paylarına düşenleri almaktadırlar. Bugün artık, ancak ev kirasını karşılayan gelir düzeyleriyle teknik elemanlar için yaşamlarını sürdürülebilmek bir sorun haline gelmiştir. Ama teknik elemanlar bu durumu aşmak için mücadelede kararlıdır.

Biz, Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) olarak,

1. Teknik hizmetin doğrudan halka ulaştırılabilmesi için tüm anti-demokratik baskı ve uygulamaların giderilmesini ve faşist odakların kaynağına inilmesini,

2. 1979 yan ödeme kararnamesinin, katsayı en az 10 olmak üzere, göstergelerin günün koşullarına uygun bir biçimde artırılarak en kısa zamanda çıkarılmasını ve yan ödemelerin maaşlardan ayrı olarak vergilendirilmesini, tazminat kararnamesinin en kısa zamanda çıkarılmasını,

3. 657 Sayılı Yasa'da yer alan kira, yiyecek, giyecek gibi yardımların uygulamaya konulmasını ve yatak yardımının günün koşullarına uygun olarak artırılmasını,

4. Bayındırlık Bakanlığının hazırladığı Teknik Personel Yasa taslağı-

Nükleer Enerji Sandalları Panelleri

Nükleer Enerji Santralleri, bugün içinde bulunulan enerji bunalımına belirli çevrelerce getirilen bir çözüm olarak gündemdedir. Henüz bir ulusal enerji planlaması bulunmayan ülkemizde nükleer enerji santrallerinin kurulması bir oldu bittiye getirilemez.

Odamız, böyle bir oldu bittinin ekonomik ve siyasi sonuçlarının neler olabileceğini halkımıza anlatmak ve konuyu kamuoyunda enine boyuna tartışmak amacıyla bir dizi Nükleer Enerji Santral Panelleri düzenlemiştir. Panellerde plan, teknoloji, finansman, yer seçimi, zamanlama, birincil kaynaklar, personel eğitimi, işletme, bakım, vb. sorunlar

ilgili kamu kuruluşlarında çalışan uzmanlar, bilim adamları ve odamız adına katılacak konuşmacılar tarafından tartışılacaktır.

Panellerin yapılacağı yerler ve tarihleri şöyledir:

Silifke	7 Eylül
Anamur	8 Eylül
Gaziantep	15 Eylül
Adana	6 Ekim
Antalya	3 Kasım
Denizli	4 Kasım
İzmit	17 Kasım
Diyarbakır	17 Kasım
Samsun	8 Aralık
Trabzon	15 Aralık
Eskişehir	22 Aralık

nın çalışanlar arasında aynı yaratmayacak bir biçimde düzenlenerek yürürlüğe girmesini,

5. Bu kısa dönemli ve yaşayabilmek için en kısa zamanda alınması gereken tedbirlerin yanında, sorunlara daha kalıcı çözümler getirecek olan grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların önündeki engellerin kaldırılmasını talep ettiğimizi ve bu istemlerimizi elde edinceye dek bağlı bulunduğumuz üst örgütümüz TMMOB'nin yürütücülüğünde kitlesel olarak en etkin mücadelelere hazır olduğumuz ve bizden "özveri" beklenilmemesini kamuoyuna duyururuz.

Mesleki alanımızda odamızın savunduğu kendi öz kaynaklarımıza dayalı enerji politikasının tutarlılığı her geçen gün daha fazla kanıtlanmaktadır. Dünya çapında büyüyen petrol bunalımı, sürekli artan petrol fiyatları ülkemize de doğrudan yansımakta bir yandan dövizimizin büyük bir kısmı petrole harcanırken öte yandan zaten çok pahalı enerji üreten Fuel-Oil santrallerinin petrol krizinin daha da büyümesiyle yakın bir gelecekte çalışmama durumları söz konusudur. Bu, başından beri, diğer alanlarda olduğu gibi enerji

alanında da izlenen dışa bağımlı çarpık politikaların bir sonucudur. Şimdi, aynı dışa bağımlı anlayışla ülkemiz için henüz yeri gelmemiş olan Nükleer Santraller gündeme getirilmektedir. Elektrik Mühendisleri Odası olarak, halkımıza karşı taşıdığımız sorumlulukla, Nükleer Santrallerin ülkemiz için henüz erken olduğunu bir kez daha uyarırken, henüz % 10'u kullanılan zengin su potansiyelimizin ve kömür potansiyelimizin değerlendirilmesi doğrultusundaki yatırımların hızlandırılması, bu konuda petrol deneyinden den çıkarılmasını ilgililere ve kamuoyuna duyururuz."

25. DÖNEM EMO H. KOORDİNASYON KURULU TOPLANDI

Odamız Merkez, Ankara, İstanbul, İzmir Şube Yönetim Kurulları ile Adana ve Diyarbakır temsilcilerinin katıldığı II. Koordinasyon Kurulu 9-10 Haziran 1979 günlerinde Ankara'da toplandı. TMMOB, Merkez,

Şubeler, Adana ve Diyarbakır temsilcilerinin çalışmaları üzerine bilgi verilen toplantıda I. Koordinasyon Kurulunda alınan eğilim kararları gözden geçirildi ve alınan kararların gerçekleştirildiği görüldü. Mali konuların görüşülmesi toplantıda, EMO'nun Polonya Elektrisyenler Birliği (SEP) ile yürüttüğü ilişkiler ve üzerinde anlaşılan çalışma protokolü ile ilgili bilgi verildi. EMO n. Koordinasyon Kurulu Toplantısı'nda aşağıdaki görüşlerin kamuoyuna duyurulmasına karar verildi:

"Egemen sınıfların tüm örgütleriyle ve emperyalizmin desteğiyle emekçi halka ve tüm demokratik güçlere karşı yürüttüğü saldırılar değişik boyutlar kazanmaktadır. Bugün artık gizli ve açık faşist saldırı odakları çok yönlü bir planı uygulamaktadırlar, ülkemizi tekellerin ve emperyalizmin dayatmalarına açık hale getiren mevcut iktidar egemen sınıfları tatmin etmiyor. Sözde "GERÇEKÇİ ÇIKIŞ YOLLARI" arayan TÜSIAD bildirimleri renkli basın tam boy sayfalarını süslüyor. Açık faşist bir iktidarın oluşturulması yönünde Türkiye'ye kredi sağlama

yönündeki çabalar artırılıyor. Bütün bunlar olurken uluslararası emperyalist merkezlerin görünürde Türkiye'ye kredi sağlama yönündeki çabaları ülkemizi yeni ekonomik ve politik bağımlılık ilişkileri içine çekiyor. Kredi anlaşmaları gerçekte işçi ve emekçi kitlelerin sırtına dayanılmaz yeni yükler bindiren ekonomik ödünler ve ülkemizin de içinde bulunduğu bölge halklarını tehdit eden siyasal ödünlerle birlikte gerçekleştirilmektedir. U-2'lerle birlikte Türkiye'nin ortak olduğu ve CIA tarafından hazırlanan AWACS projesi uyarınca U-2'lerden de çok daha tehlikeli casusluk uçaklarının ülkemiz üzerinde casusluk uçuşu yapmaları istenmektedir. Uluslararası gerginliği artıracak bu tür yatırımlara karşı çıkılmalıdır.

"Özgürlükçü Demokrasi" savunuculuğunu sürdüren iktidar tutarlı olabilmek için tüm ülkede ırkçı, şoven baskılara son vermeli, demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasını etkinleştirmelidir. Günümüzde bunalımdan "baskıcı tedbirlerle" çıkılamaz.

Ülkemizin enerji sorunu doğal kaynaklara dayandırılmadan, dışa bağımlılığı açıkça ortada olan NÜKLEER ENERJİ santralleri kurarak çözülemeyeceği gerçeği kavranmalıdır. En az 800 milyon dolar dış kredi gerektiren bu yatırımı gerçekleştirmek için, emperyalist finans kuruluşlarının adeta bir yarışmaya girmeleri anlamlıdır ve ders çıkartılması gereken bir durumdur. Şu gerçeğe unutulmamalıdır, enerji sorununun çözümü ancak kendi gücüne ve kaynaklarına dayalı bir enerji planlamasını sağlayabilecek yapı ile gerçekleştirilecektir. Odamız ktsa dönemde işletmeye alınması ülkemiz çıkarlarına aykırı olan Akkuyu Nükleer Enerji Santralinin yapımının 1995'lere ertelenmesi gerektiğine inanmaktadır.

Odamız giderek artan yaşam pahalılığı karşısında zor yaşam koşullarına itilen üyelerimizin ekonomik koşullarının iyileştirilmesi yönündeki çabaları destekleyecektir. Hazırlanmış olan "TEKNİK PERSONEL TAZMİNAT" taslağının teknik elemanlar arasında yapay ayırımlara yol açmayacak biçimde düzenlenerek derhal yasallaşması sağlanmalıdır. 1979 yan ödeme kararnamesi artan yaşam pahalılığı göz önüne alınarak kat sayısı en az 8 olarak çıkarılmalıdır."

SEPİN 60. YIL DÖNÜMÜ

Odamızın 1976 yılından beri ilişkide bulunduğu Polonya Elektrik Mühendisleri Birliği (SEP) 60. kuruluş yılını çeşitli törenlerle kutlamıştır. Bulgaristan, Çekoslovakya, Federal Almanya, Fransa, Macaristan ve Yugoslavya Elektrik Mühendisleri kuruluşlarının temsilcilerinin de katıldığı törenlerde Odamızı Yazman Üye Metin Tütün temsil etmiştir. SEP'in düzenlediği "Elektrik-Ekonomik Toplum" sergisinin ve Poznan kentindeki Uluslararası Poznan Fuarı'nın da gezildiği program günleri içinde değişik ülkelerin Elektrik Mühendisleri Kuruluşlarının yöneticileri birbirlerini tanımak ve çeşitli konularda tartışmak olanağını bulmuşlardır.

Bu arada Odamızın 1979 yılı içinde SEP'le yapacağı bilimsel ve teknik işbirliği üzerinde görüşmeler yapılarak bu konuda bir protokol imzalanmıştır, üyelerimizin teknik ve mesleki bilgilerini artırmaya, uzlaşım ve enerji dallarında karşılaşılan sorunlara çözüm aramaya yönelik olarak hazırlanan 1979 programı SEP tarafından Türkiye'de verilecek seminerleri ve her iki kuruluş üyelerinin karşılıklı mesleki eğitimlerini kapsamaktadır.

PTT ve TEK'te aynı tarihlerde verilecek seminerler 3 gün sürecek ve aşağıdaki konular üzerinde olacaktır:

1. Enerji

1. Gün:

- Termik ve hidrolik santrallerin otomatik denetim sistemleri
- Yük atama (load dispatching)
- Polonya enerji sisteminin denetimi/ Yük atama/ Sistem denetimi

2. Gün:

- Büyük hidrolik veya termik üretim birimlerinin uyan sistemleri ve otomatik gerilim düzenleyicileri
- Röle koruma, sistemin ve güç santrallerinin eşgüdümü
- Tam otomatik büyük enerji birimlerinin yeni işletme sorunları

3. Gün:

- Sistem işletiminin temel ilkeleri/ personel, uzmanlaşma-bölgesel örgütlenme, personel gelişimi
- Bakım, denetim, trafo merkezlerinin ve iletim hatlarının bakım ve denetim gereçleri

2. Uziletişim

1. Gün:

- Elektronik santraller/ İşletme, bakım, deneyimler

2. Gün:

- Uziletişim Şebekesi (PCM)

3. Gün:

— Uziletişimde ve radyo-link şebekesinde işletme sorunları

PTT ve TEK'den beş üyemiz Polonya'da, SEP'in beş üyesi de Türkiye'de, ilgili konularında bir ay sürecek mesleki staj göreceklere. Program PTT İşletme Genel Müdürlüğü ile TEK Genel Müdürlüğü'nün işbirliğiyle gerçekleştirilecektir.

IMT-PTT PROTOKOLÜ

PTT Genel Müdürlüğü ile Fransız LMT Şirketi geçtiğimiz aylarda bir protokol imzalayarak MT 20/25 tipi santral üretecek bir yatırım için çok önemli bir adım attılar. Yakında şirket kurulması için gerekli resmi girişimlerde bulunulacak.

Elektronik santral üretimi için yapılacak yatırımın fizibilitesi, zorunlu ve adi olup olmadığı, yapılan firma seçimi konularını, imzalanan protokolün ayrıntılarını bir yana bırakarak bite bu hizmet ve üretim dalıyla doğrudan ilgili bir meslek kuruluşu olarak çok önemli saydığımız bir kaç noktaya dikkat çekmek isteriz.

titik olarak haberleşme sistemleri, elektronik aygıtları tasarımcı, üretiri ve işletmecisi mühendisler olarak, ileri bir teknolojinin yurdumuzda uygulanma olanağına karşı olumlu bir yaklaşımda bulunmak istediğimizi belirtiriz. Burada şunu da vur-

gulamakta yarar görüyoruz. Genelde, ülkemize getirilme koşulları gözönünde bulundurularak ileri teknolojiye karşı çıkılmaması gerekir denerken "ileri teknoloji" adı altında denenmemiş teknoloji ithaline karşı daima uyanık olunmalı ve ülkemizin deney tahtası gibi kullanılmasına olanak verilmemelidir.

MT 20/25 tipi santral sistemlerinin özelliklerine gelince, zaman bölümlü kayıtlı program kontrollü bu sistemler günümüzün ileri santral teknolojisinin ürünüdür. Bu sistemlerin üretimi ve hizmete sunulması ile mesleki uygulama alanında ileri bir aşamaya geçilmiş olacak, PTT İdaresine bakım ve işletme kolaylıkları, yer ve güç kazancı sağlayacak, ayrıca abonelere birçok yeni hizmet getirecektir.

Ne var ki genel bir iyimserlik havasında sorunları gözardı etmenin de çok önemli sakıncaları olduğuna dikkat edilmelidir. Herşeyden önce 900 milyon TL sermayeli bir yatırımın, ülkemizin genel planlama sürecinin ve DPT örgütünün dışında gerçekleştirilmeye çalışılması, komşu üretim alanları (örneğin devre elemanları üretimi, çeşitli yan sanayi kurumları) ve eğitim olanakları ile koordinasyon sağlanmadan gerçekleşmesi yanlış olacaktır. Bu boyutta bir yatırımın Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planında vurgulanması, ödenek ayrılması, Elektronik ve Haberleşme Sanayii özel İhtisas Komisyonunda ayrıntılarıyla incelenmesi, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Elektronik Sanayii Teknik Kurulunda değerlendirilmesi gerekirdi. 10 yılda 900 000 hatlık santral üretecek böyle bir elektronik yatırımın bu biçimde gerçekleştirilmesi pek olağan karşılanamaz, ülke çapındaki planlama bir yana bu yatırımın PTT Genel Müdürlüğü içinde de yeterince planlı ve bilinçli yürütüldüğü söylenemez.

Böylesine büyük bir yatırım planlamasının titizlikle yürütülmesi, haberleşme hizmetinin bir bütün olarak ete alınıp elektronik santral, şebeke, şehirlerarası haberleşmesinin, yatırım darboğazları ve diğer sorunlar arasında doğru bir içerikle değerlendirilmesi gerekmektedir. Da-

ha nitelikli teknik eleman gerektiren bu tür santraller için personel eğitiminin ve daha genelde personel politikasının ek sorunlar getireceği göz önüne alınıp daha iyi bir statü için gereken adımlar atılmalıdır.

Daha önce de değindiğimiz gibi PTT-LMT protokolünün ayrıntılarını değerlendirmek kısa vadeli amacımız değilse de bu protokolün bir kaç maddesine dikkat çekmek isteriz. 6224 sayılı yabancı sermaye yasasına göre kurulması öngörülen şirketin 900 milyon TL'lik sermayesinin % 49'unun PTT, % 40'inin LMT tarafından oluşturulacağı belirtilmiştir. Geri kalan sermaye üzerinde süregelen spekülasyonları önlemek, ülke çıkarını en güvenli bir biçimde sağlamak için bu % 11'lik hissenin bir bütün olarak bir devlet bankasına veya kamu kuruluşuna devrini sağlamak gerekmektedir.

Bu hissenin küçük paylar halinde dağılması veya yabancı ortağın etkisi altına girebilecek bir sermaye grubuna verilmesi ulusal çıkarlarımıza aykırı olacaktır.

Protokolün getirdiği bir çarpıcı nokta da şirket yönetiminin yabancılara verilmesidir. Ulusal çıkarlarımız açısından sakıncaları bir yana, azınlık sermayeye yönetimi bırakmak, şirket yönetimi ve denetimi açısından da işleyiş sakıncaları oluşturacaktır. Bu konuda "LMT'nin verimli bir işdüzeni kuracağı", "garanti ettiği dışsatımı gerçekleştireceği" söylenebilirse de "biz yapamayız onlar yapsın", "onlar bizim yararımıza bizden iyi yönetirler" teslimiyetçi görüşünün günümüzde pek tutarlı bir savunusu yapılamaz. Unutulmamalıdır ki çeşitli teknoloji dallarında —bazıları sözkonusu elektronik santral fabrikasından da büyük— birçok kamu ve özel fabrika yıllardan beri yurttaşlarımızın yönetiminde üretim yapmaktadır.

Sonuç olarak uzun süren emeklerin ürünü olan bu konuda atılan yanlış adımların biran önce düzeltilmesi, planlı, gerçekçi, yurtsever ve cesur bir tavır ile konunun bu kıstaslar ışığında ele alınmasının gerekliliğine inanıyoruz.

Duyuru

POLONYA ELEKTROTEKNİK SEMİNERLERİ

Odamız ile Polonya Elektrik Mühendisleri Odası arasında gerçekleştirilen teknik işbirliği çerçevesinde Ekim 1979 ayı içerisinde aşağıdaki konuları içeren teknik seminerler yapılacaktır, iki ayrı yerde aynı tarihlerde yapılacak olan seminerlerin konularını Polonyalı uzman meslektaşlarımız anlatacaktır. Ayrıca seminer notları kitap olarak izleyicilere dağıtılacaktır.

Üyelerimize teknik konularda yardımcı olmak amacı ile düzenlediğimiz bu seminere katılmak isteyen üyelerimizin doğrudan Odamıza başvurmaları gereklidir.

Saygılarımızla,

Yönetim Kurulu

Seminer Konusu	: Uziletişim (A.Gerilim)	Güç Elk. (Y.Gerilim)
Seminer Süresi	: 3Gün	3 Gün
Seminer Yeri	.-Ankara	Ankara veya istanbul
Seminer Tarihi	: Kasım 1979	Kasım 1979
Seminer Katılım Ücreti	: 2.500 TL/kişi	2.500 TL/kişi
Seminere Katılma Başvuru Adresi	: EMO İhlamur Sokak 10/1 Yenişehir - ANKARA	
Not:	Kesin yer ve tarihler ile kayıt formları daha sonra odamıza başvuran üyelerimize gönderilecek ve ayrıca duyurulacaktır.	

SEMİNER KONULARI

I-GÜÇ ELEKTİRİĞİ (Yüksek Gerilim)

1. Termik ve hidrolik santralların otomatik kumanda sistemleri.
2. Elektrik Sistemi kontrolü (Yük Tevzi)
3. Polonya ulusal elektrik sistemi ve kontrolü.
4. Büyük termik ve hidrolik santralların ikaz sistemleri ve otomatik gerilim regülatörleri.
5. Santral ve şebeke röle korumaları ve röle koordinasyonu.
6. Tam otomatik büyük enerji üretim tesislerinin yeni işletme sorunları.
7. Şebeke işletmesinin ana ilkeleri (personel, uzmanlaşma, bölge örgütlenmesi, personel geliştirilmesi).
8. Trafo merkezleri ve iletim hatlarının test ve bakımları, test ve bakım aygıtları.

II- UZİLETİŞİM (Alçak Gerilim)

1. Elektronik santrallar
2. İşletme deneyimleri
3. Uziletişim şebekesi (PCM)
4. Şebeke planlaması
5. Uziletişim ve radyolink şebekelerinde işletme sorunları

24.

TMMOB

OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

* *"Bilim ve tekniği emekçi halkımızın hizmetine sunma, grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları alma yolunda güçlü bir mücadeleyi sürdüreceğiz"*

19-20 Mayıs 1979 tarihinde DSİ Salonunda toplanan 24. TMMOB Genel Kurulu Başkan Teoman öztürk'ün şu konuşmasıyla açılmıştır.

'Sayın Konuklar, Delege Arkadaşlarım;

Birliğimizin XXIV. Genel Kurulu; ayrılmaz bir parçası olduğumuz emekçi halkın sorunlarının giderek büyüdüğü bir ortamda toplanmaktadır.

Çok yönlü zor koşullar altında geçen bir çalışma döneminin ardından toplanan ve iki gün sürecek olan bu Genel Kurul'un, bugüne dek ol-

duğu gibi, koşulları ve mücadeleyi gözden geçirerek, daha güçlü bir mücadeleye ışık tutacağına inanıyorum.

Bizler, yıllardır ülkenin ve emekçi halkın çıkarlarını kendi alanlarında savunan, her geçen gün nicel ve nitel anlamda daha da artan bir biçimde emekçi halkın mücadele safında yer alan, bilimi ve tekniği emperyalizmin değil emekçi halkın hizmetine sunmada kararlı olan mühendis ve mimarlarız.

Bugün, ülkede, doksan bini aşkın mühendis ve mimar bulunmaktadır.

Bugün büyük bir çoğunluğu kamu kesiminde çalışan üyelerimizin; ev kiralalarının 4-5 bin liradan başladığı, asgari gıda gereksinmesi için 4-5 bin liranın gerektiği bugünün Türkiye'sinde, 5-6 bin lira aylık ücretlerle yaşamak zorundadırlar.

Yan ödemeler, tazminat tasarıları gibi; hem diğer kesimlerle, hem kendi içinde ayrıcalıklar ve tutarsızlıklar yaratan, yaşamak için gerektiği asgari düzeyi dahi tutturamayan uygulamalarla sorunun çözülme-yeyeceği yıllardır ve bugün açıkça görülmektedir. Mühendis ve mimar-

lar da pek çok kamu görevlisi gibi, sorunun çözümü için gerekli olan grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklara sahip bulunmamaktadırlar.

Dünya'nın gelişmiş ülkeleri ile yapılan oranlamada bile görülebileceği gibi, teknik gücümüz nicel ve nitel yönden her işimizi göreceğ düzeydedirler. Hal böyle iken, bir yandan sömürücü kredi şartı olarak ülkeye yüzbinlerce liralık aylıklarla yabancı sözde uzmanlar doldurulmakta; öte yandan, aynı zamanda, yaşamak için 5-6 bin lira aylık takdir edilen mühendis ve mimarlarımıza Libya'ların, Arabistan'ların yolları gösterilmektedir.

Bu düzene karşı çıkan; anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ilkelere savunan; bilimi ve tekniği emekçi halkın yararına kullanma mücadelesi veren üyelerimiz saldırılara uğramakta, öldürülmekte; örgütlerimiz en küçük birimlerine varıncaya dek baskı ve saldırılara hedef olmaktadır. Bu dönemde, Ziraat Mühendisleri Odamızın Adana Bölge Şube Başkanı Akın OZDEMİR, üyelerimiz Kenan ÖZTÜRK, İbrahim OZSOY, Fevzi AZIRCI, Erhan BİTLİSLİ, Ferit UZUN ve Prof. Dr. Bedri KARAFAKIOĞLU faşist çetelerin planlı saldırılan ile katledilmişlerdir. Mücadeleleri mücadelemiz olan bu üyelerimizi, huzurlarınızda bir kez daha saygı ile anmayı ve mücadele bayraklarını yükseklerde tutmaya bütün gücümüzle çaba harcayacağımızı belirtmeyi bir görev sayıyorum.

Sömürü, baskı ve zulmün bu derece yoğun bir biçimde yaşandığı ülkemizde; ulaşım-altyapıya, konut-kentleşmeye, enerjiden sanayiye, turizmden çevreye, doğal kaynaklardan eğitime dek her alanda, sömürüyü ve dışa bağımlılığı mühendis ve mimarlar yakından görür ve bilirler. Yapılan çalışmalarla, geliştirilen görüş ve önerilerle, uygulamalarla, yıllardır, emekçi halkın ve ülkenin yararlarının yollarını gösterirler. Ancak dinlenmez.

Bizler, mühendis ve mimarlar, yaşadığımız sorunların emekçi halkımızın yaşadığı sorunların benzeri ve bir parçası olduğunu bilmekteyiz.

Sorunlarımız; hayati gereksinimleri için günlerce kuyruklarda bekleyen, doğal kaynakları yağma edilen, bir yandan işsizliğe öte yandan Almanya kapılarına mahkum edilen, tüke-

tim sanayii uğruna her şeyi sömürülen. Kahraman Maraş'ta olduğu gibi yüzlerce canını yitiren, fabrikadan tarlaya, okuldan-eve, kadar her alanda sömürü, baskı ve faşist saldırılara uğratılan emekçi halkın sorunlarıdır.

Ve bizler dün olduğu gibi bugün de, sorunlardan kurtuluşun yolunun emekçi halkın sorunlarından kurtuluşundan geçtiğini çok iyi biliyoruz. Buna göre çalışıyor, buna göre mücadele veriyoruz.

Bugün ülkemizde zengin ve önemli günler yaşanmaktadır. Kahraman Maraş faşist katliamından sonra ilan ediken. ^Tijonetim, sonraları, daha da yaygınlaştırılmıştır.

Dünya'da, hemen her yerde kutlanan 1 Mayıs bayramını kutlamak istedikleri için DİSK Yöneticileri ve üyeleri, TİP Yöneticileri ve üyeleri ve yüzlerce devrimcinin tutuklandığı bir ülkede yaşıyoruz.

TÜSİAD'ın çıkışlarını, siyasi iktidarın ve muhalefetin öne sürdükleri görüşleri izliyoruz. Ve bu tartışmaların; Amerikan Üsleri'nin, sömürücü IMF kredilerinin gündemde olduğu, faşist baskı ve saldırıların yoğunlaştırıldığı bir ortamda sürmesini hem çok anlamlı, hem de geleceğe ve mücadeleye ışık tutması açısından önemli buluyoruz.

Devrimci, demokrat, yurtseverlerin ve örgütlerinin haberlerine hatta ölüm ilanlarına dahi ambargo uygulayan sol görünümüne basının, yazarın; bir kısım gerici siyasinin cenaze ilanı diye nitelendiği tam sayfa sermaye ilanlarını basmasını ve şaşkın yorumlarını görüyoruz.

Bugüne gelmede, uzun süre "sağa da, sola da karşıyız..." mantığı ile hareket eden, sorunların kaynağı olan faşist odakların üstüne gitmeyen; bir yandan emekçi halk güçleri ile gerici-faşist güçleri aynı kefeye koyan, ama öte yandan aynı zamanda emekçi halktan özveri isteyen ve böylece iktidar olmaya çabalayan siyasi iktidarın sorumlulukları büyüktür.

Tüm bu sorunların, böylesine büyük sorunların üstesinden; bir avuç ege-men azınlığa yaranma çabaları ile, emekçi halka kan ve gözyaşı getirse bile, sermayenin çıkarlarını gözetken kararlarla, uygulamalarla, çabalarla gelinemez.

Sorunların üstesinden; bir yandan alabildiğine sermayeden yana davranarak, öte yandan "kendimi yedirmeyeceğim..." diye çıkışlar yaparak gelinemez. Aslında kişilerin yenmesi ya da yenmemesi de önemli değildir. Asıl önemli olan geniş emekçi yığınların yenmemesi, yenilememesidir. Bunun için de bir tek yol vardır; geniş emekçi yığınların mücadele safında yer almak, onların sorunlarının çözümüne yönelmek, onlarla birlikte emperyalizmin ve faşizmin üstüne yürümek.

Arkadaşlarım, Emekçi halkın sorunlarının ve dolaşısıyla sorunlarımızın kaynağı emperyalizm ve faşizmdir. Bu saptama doğrudur.

Ancak kendi sorumsuzluklarımıza da gözlerimizi kapamamak gerekir. Dar hesaplarla, kısıp çekişmelerle, heder edilen güç ve kaynaklarla ağır aksak sürdürülen mücadeledeki yetersizliği, her kişi ve kesim doğru düşünmek ve değerlendirmek ve ne karşı güçleri ne de kendini eksik ve yanlış değerlendirmemek zorundadır.

DİSK'te, TÖB-DER'de, TMMOB'de, emperyalizme-faşizme-şovenizme karşı mücadelede dar çıkar hesapları ile mücadeleyi zaafa uğratanlar yenilmek zorundadır.

Geniş emekçi halk yığınlarının filili birlikteliği sağlanmak zorundadır.

Bizler, bu anlayıştan yola çıkarak, zor koşullar altında geçen bugün ve daha zor geçeceğe benzeyen gelecek günlerde; sömürü, baskı ve zulüm uygulamalarına; IMF'li, NATO'lu, AETTİ, 141-142% yoğun faşist saldırılı, insanın insanca yaşayamadığı bu düzene karşı çıkacağız.

Doğal kaynaklarımızın sömürüsüne, dışa bağımlılığa, geçim sıkıntısına, ayrıcalıklı uygulamalara karşı çıkacağız.

1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılması ve 1 Mayıs'ın yasallaşması için çaba harcayacağız.

Bilimi ve tekniği emekçi halkımızın hizmetine sunma, GREVLİ-TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARIMIZI alma yolunda güçlü bir mücadeleyi sürdüreceğiz.

Sömürü, baskı, zulüm ve faşist saldırı-

rılara, en ufak üretim birimlerinden başlayarak her alanımızda yılmadan, bunalmadan karşı çıkacağız."

Teoman öztürk konuşmasını şöyle bitirdi:

"Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokratik güçlerin, hayatın her alanında verecekleri tutarlı ve aktif mücadelelerle, gelecek emekçi halkımızın olacaktır. Gelecek aydınlık olacaktır."

Saygılarımla."

İki gün süren çalışmalar sonucunda aşağıdaki görüşlerin basına açıklanmasına karar verilmiştir.

"İçinde yaşadığımız günlerde, ülkemiz politik ve ekonomik olarak derinleşen bir bunalım içindedir. Emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist gelişimin olumsuz sonuçları bütün çıplaklığı ile ortadadır. Döviz, hammadde, aramalı, yedek parça darboğazları, % 60'a varan enflasyon ve ardarda gelen devalüasyonlar emperyalizme bağımlı gelişen ekonomimizin birer iflas belgesidirler. Emperyalist ülke ve kurumlar yardım ve kredi karşılığında ileri sürdükleri koşullarla ülkemizi ekonomik ve politik olarak tam anlamıyla teslim alma hazırlıkları içindedirler.

Çalışan sınıf ve tabakaların ekonomik-demokratik özlemlerini dile getirerek iktidar olan CHP ağırlıklı hükümet vaatlerini unutmış görünmektedir. Tüm çalışanlar için grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı konusundaki taleplerimiz gözardı edilirken demokratik mücadelenin araçları olan dernekler kapatılmaktadır. Maraş katliamı nedeniyle sıkıyönetim ilan edilmiştir. Giderek devrimci ve demokratik mücadele sürdürülmeye çalışılmaktadır. İşkencecilerden, faşist katillerden hesap sorulacağı yerde, "sağa da, sola da karşıyım" mantığıyla halkın can düşmanı olan faşistlerle, halkın kurtuluşu için çaba harcayan devrimciler aynı kefeye konmakta böylece faşist saldırı ve katliamlar yoğunlaşmaktadır. Çalışanların yaşam koşullarının düzeltileceğini vaat ederek oy toplayan hükümet; toplumsal anlaşma, düşük taban fiyat politikası gibi uluslararası tekelci sermaye ile yerli ortaklarının önerileri doğrultusundaki uygulamalarla dar ve sabit gelirli daha zor ekono-

mik koşullara itmektedir.

Egemen sınıflar, 1 Mayıs'ın işçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü olarak kutlanmasına karşı çıkmışlar, ülkenin birçok yerinde 1 Mayıs gösterileri engellenmiştir. DİSK yöneticileri, TİP yöneticileri, ve birçok ilerici, devrimci, demokrat ve yurtseverler tutuklanmışlar ve bazı görevlilerce kötü muameleye tabi tutulmuşlardır.

Hükümet kurulduğundan bu yana esas olarak egemen sınıf ve tabakaların çıkarlarına uygun bir politika izlemiş ve onların sorunlarını çözmeye çalışmıştır. Egemen sınıflara bu da yetmemiştir. "Gerçekçi çıkış yolu" adını verdikleri önerilerle faşist yönetim çağrılarını yapmaktadırlar.

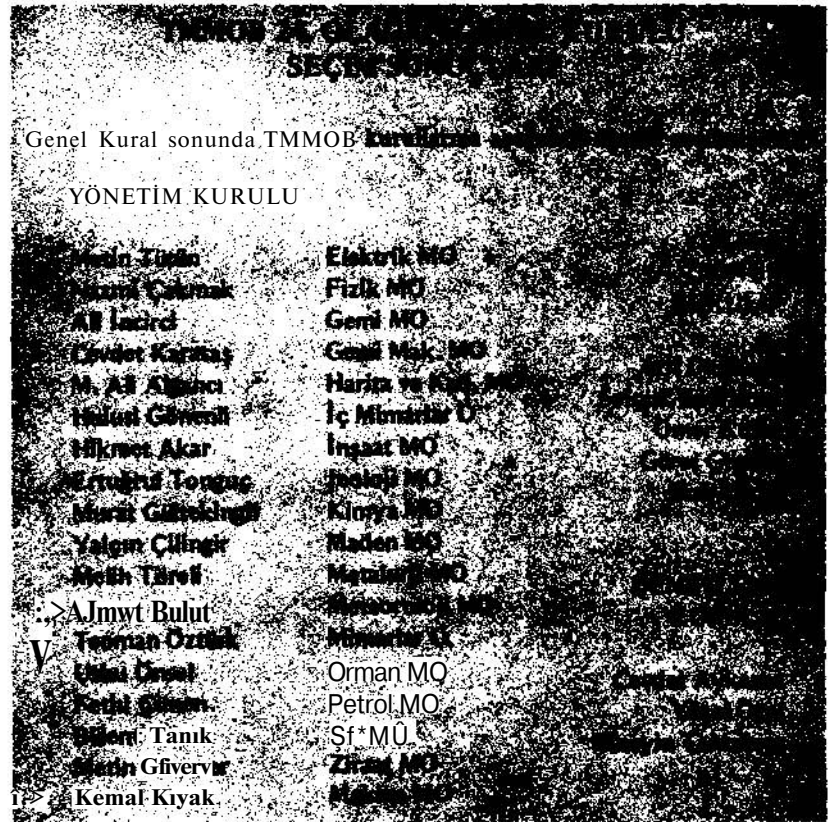
TMMOB üyeleri tüm bu yaşanan gerçeklerin bilincindedir. Egemen sınıfların sömürü, baskı ve zulüm düzeninin ancak ve ancak halkın gerçek iktidarının kurularak son bulacağına inanmaktadır. Bu inançla, demokratik, ekonomik ve siyasi ta-

lepler doğrultusundaki mücadelesini kesintisiz sürdürecektir.

TMMOB bu yolda, egemen sınıfların işine yarayan ayrılıkçı dayatmaları aşarak faşizme karşı olan tüm demokratik kuruluşların eylem birliği platformunun yaratılması için mücadele edecektir.

TMMOB,

- 1 Mayıs'ın yasallaştırılması ve tüm 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılması,
- Başta 141 ve 142 olmak üzere tüm baskı yasalarının kaldırılması,
- Grevli toplu sözleşmeli sendikaların haklarının kazanılması,
- Sivil sıkıyönetim tasarısının geri alınması,
- Faşist terör ve katliamların, her türlü ayrılıkçı ve şoven baskıların son bulması için sonuna kadar mücadele edecektir."

24. Genel Kurulda seçilen yeni Yönetim Kurulu üyeleri yaptıkları ilk toplantıda aralarında görev bölümü yaparak, başkanlığa Teoman öztürk U ikinci başkanlığa Yalçın Çiğir'i, sayman üye Bge ise Mehmet AU Algancı'yı getirmişlerdir.

TMMOB TARAFINDAN DÜZENLENEN COPISEE YÖNETİM KURULU TOPLANTISI YAPILDI

COPISSEE-Güney Doğu Avrupa Mühendisler Sürekli Konferansı 7. Dönem Yönetim Komitesi Toplantısı 3-5 Temmuz 1979 tarihlerinde Ankara'da Türkiye Standartlar Enstitüsü'nde yapıldı. TMMOB'nin düzenleyiciliğinde ve COPISEE 1978-1980 Dönem başkanı olan Yunanistan Teknik Odası Başkanlığında yürütülen toplantıya, Türkiye ve Yunanistan'ın yanı sıra COPISEE üyesi Bulgaristan, Yugoslavya ve gözlemci olarak Kıbrıs Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği temsilcileri katıldı.

Toplantıda COPISEE'nin yeni çalışma döneminde düzenlenmesi planlanan, seminer-panel konferans vb. çalışmalarını keskinleştirilmiş ve Kentlerin Planlanması, Çevre Korunması, Depremlerin Önceden Saptanması, Bilgisayar Sistemleri, Binaların Enerji Tasarrufu, Mühendislerin Sürekli Eğitimi, Polimerler, vb. alanlarda çeşitli uluslararası konferanslar düzenlenmesi kararlaştırılmıştır.

COPISSEE Yönetim Kurulu, evsahibi Türkiye mühendis ve mimarlarının temsilcisi TMMOB'nin önerilerini benimseyerek, 1980 Ocağında TMMOB tarafından düzenlenecek olan Kimya Sanayii Kongresi'ne COPISEE desteğinin sağlanması ve yine TMMOB tarafından 1980 tarihinde "Güney-Doğu Avrupa ülkelerinde Madencilik Gelişimi ve Bugünkü Yapısı" konulu uluslararası sempozyumun bir COPISEE çalışması olarak gerçekleştirilmesini kararlaştırmıştır.

Toplantı sonunda açıklama yapan Yönetim Kurulu, bu toplantının üye ülkeler mühendisler ve örgütlerinin karşılıklı işbirliği ve ortak sorunların çözümü için ortak çabaların harcanması amacı doğrultusunda önemli bir adım olduğunu belirtmiştir.

SON ZAMLAR VE DEVALÜASYON KONUSUNDA TMMOB BİR AÇIKLAMA YAPTI

IMF önerileri doğrultusunda yapılan % 75'lik devalüasyon konusunda TMMOB tarafından yapılan açıklamada bu devalüasyonun getirdiği zamlarla % 100'e varan bir hayat pahalılığına yol açacağı belirtildi.

Açıklamada, emperyalist-kapitalist sisteme bağımlı Türkiye ekonomisinin sorunları, çözeceği savıyla gündem» 2*-.''''' uygulamaların, sorunları çözmek bir yana, daha da ağırlaştırmaktan ve emekçi halkı yoksulluğa mahkum etmekten başka hiçbir sonuç vermeyeceği, emperyalist ülkelerce verilecek olan kredilerin dışa bağımlı ekonominin döviz gereksinimini ancak belirli bir süre karşılayabileceği, bir süre sonra döviz darboğazının yarattığı sorunların yeniden yoğunlaşacağı, ağırlıkla tarımsal ürünlere dayalı Türkiye dış satımının yapılan devalüasyonla önemli bir artış göstermeyeceği, işçi dövizlerinde beklenen artışların döviz gereksinimini karşılamaktan uzak kalacağı vurgulanmaktadır.

TMMOB, faşist baskı ve saldırılara hedef olan, yoksulluk içinde kıvranan Türkiye halkının ve onun ayrılmaz bir parçası olan mühendis ve mimarların bu uygulamalara karşı çıkacağını ve emperyalist sömürü mekanizmasının parçalanması yolunda görevlerini yerine getireceğini belirtmektedir.

1979 YILI YAN ÖDEME KARARNAMESİ VE TEKNİK PERSONEL TAZMİNAT YASASI TASARISINA İLİŞKİN TMMOB BASIN AÇIKLAMASI

TMMOB Başkanı Teoman öztürk 11 Temmuz 1979 günü yaptığı basın açıklamasında 1979 yılı Yan ödeme Kararnamesi ve Teknik Per-

sonel Tazminat Yasa Tasarısın* ilişkin görüşlerini açıkladı.

Açıklama metnini aynen yayınlıyoruz:

"1979 Yılı Yan ödeme Kararnamesi, Mart ayında çıkarılması gerektiği halde, bugüne değin çıkarılmamış, yüzbinlerce mühendis, mimar, teknik eleman ve memur, yapılan onca zamlar karşısında geçen yılın ücret düzeyiyle geçinme mücadelesine itilmiştir.

Yan ödeme Uygulaması, başladığı günden bugüne, teknik elemanların sorunlarına çözüm getirmek bir yana, ayrımcı uygulamaların ve yönetimlerin çalışanlar üzerinde ekonomik baskı kurmalarına bir aracı olmuştur.

TMMOB 1979 Yılı Yan ödeme Kararnamesinin önceki uygulamaların taşıdığı olumsuzluklardan arındırılarak TMMOB önerileri doğrultusunda çıkarılması için bir kampanya açmış ve binlerce mühendis-mimar TMMOB önerilerini benimzediklerini ve 1979 kararnamesinin bu doğrultuda çıkarılmasını istediklerini Başbakan Sayın Bülent Ecevit'e iletilmişlerdir.

1979 Yan ödeme Kararnamesinin hazırlandığına ve Bakanlar Kuruluna imzaya sunulma aşamasında olduğuna ilişkin basında haberler yer almak tadır.

önerilerini örgütsel olarak bir çok defalar kamuoyuna açıklayan, ilgili yöneticilere ileten, binlerce üyesinin imzasıyla Başbakanlığa ulaştıran örgütümüz, 1979 Yılı Yan ödeme Kararnamesine ilişkin önerilerini ilgililere ve kamuoyuna bir kez daha duyurmaktadır.

öte yanda gündemde olan Teknik Personel Tazminat Yasasının mevcut biçimiyle mühendis-mimar-teknik elemanlar arasında ayrımcı uygulamalara olanak veren, bir bölüm teknik elemanları ise kapsamına almayan yapıyla benimsenmesi mümkün değildir. Birliğimiz, Yasa Tasarısının, 29 Eylül 1979'a değin geçerli olan ve Hükümete Kanun Hükümünde Kararname Çıkarma Yetkisi veren Yetki Kanunu kapsamında ve içinde taşıdığı olumsuzluklardan arındırılarak Kanun Hükümünde Kararname biçiminde gecikmeksizin çıkarılması gereğine inanmaktadır.

Yan ödeme Kararnamesi ve Tazminat Kararnamesinin teknik elemanlara insanca yaşamlarına olanak veren bir ücret düzeyine kavuşturacak biçimde düzenlenmelidir. Birliğimiz, bu istemler doğrultusunda çalışmalarını güçlendirerek sürdürmeye kararlıdır.

ÖNERİLER

1. Yan ödeme tutarları % 200 artırılmalı, başka bir deyişle katsayı 8 olmalıdır. Aynı şekilde, yan ödeme puanları da iki katına yükseltilmelidir.
2. Büyük Proje zammı, projede çalışanların % 10'una, % 25'ine de-ğil tümüne ödenmelidir.
3. Kararnamede, "ödenebilir, verilebilir, vb."- belirsiz ifadeler yer almamalı, "ödeme bakanın onayına bağlıdır", vb. ifadelerle, yöneticilere özne takdir hakkı tanınmamalıdır.

4. Yan ödemelerde esas alınan hizmet sürelerinin belirlenmesinde, askerlikte veya askerlik dışı hizmetlerde, hangi görev unvanında olursa olsun geçmiş hizmet süreleri de hesaba katılmalıdır. Bu konuda, geriye dönük, mevcut olumlu uygulamaları ortadan kaldıran uygulamalar durdurulmalıdır.

5. Uygulamada "GÖREV ÜNVA-NI" yerine "EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET" ilkesi benimsenmelidir.
6. Hastalık izinlerinin tümünde ve yurtdışı eğitimlerinde de, yan ödeme verilmelidir.
7. Yan ödemeler vergi dışı bırakılmalıdır.
8. 1978 Yılı Yan ödeme Kararnamesinin 5. maddesinde (d) fıkrasındaki "1 yılda" ifadesi, TSK Yan ödeme Kararnamesindeki gibi, "1 mali yılda" olarak düzenlenmelidir.

9. Vardiyalı çalışanlara verilmekte olan puan, 125'den 1000'e yükseltilmelidir.

10. Kararname uyarınca, işyerlerinde hazırlanacak Yan ödeme listeleri, çalışanlarca hazırlanmalıdır.

11. Kararnamelerin yürürlük tarihleri ile uygulama tarihleri arasında her ne nedenle olursa olsun görevden ayrılanlara, çalıştıkları sürenin yan ödemesi ödenmelidir.

12. Mali Sorumluluk tazminatı yüksek değerli cihazlar kullanan ve bu cihazların kullanım sorumluluğunu taşıyan teknik elemanlara da ödenmelidir.

13. Yan ödeme Kararnamesi yukarıdaki önerileri içerecek biçimde acilen çıkarılmalı, uygulama kararname yayın tarihinden itibaren bir ay içinde başlamalıdır."

EKONOMİK-DEMOKRATİK HAKLAR MÜCADELEMİZ

TMMOB önümüzdeki günlerde, Grevli-Toplu sözleşmeli sendikal hakların alınması, emekçi halkımıza ve üyelerimize yönelik faşist baskı ve saldırılar konularında değişik illerde tartışma toplantıları, forum ve paneller düzenlemeyi kararlaştırmıştır.

Bu tartışma toplantıları, forum ve panellerin programını veriyoruz:

A. İL TOPLANTILARI:

1. KONU:
 - a. TMMOB Çalışmaları
 - b. İşyeri temsilciliklerinin süratle yaygınlaştırılması ve daha iyi bir işlerliğe kavuşturulması,
 - c. Faşist saldırı ve baskılar,
 - d. Yan ödeme ve tazminatlar,
 - e. Grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar,
 - f. Bölgesel forumlar,
 - g. Çalışanlar kurultayı.

2. UYGULAMA YERLERİ VE ZAMANLAMA :

15 Ağustos 1979 Çarşamba/
saat 18.00
ANTALYA-MERSİN- KÜTAHYA-
DENİZLİ

16 Ağustos 1979 Perşembe/
saat 18.00
ARTVİN-TRABZON

18 Ağustos 1979 Cumartesi/
saat 10.00
KOCAELİ-ADAPAZARI- BURSA-
ESKİŞEHİR

19 Ağustos 1979 Pazar
VAN- URFA- KAYSERİ- SİVAS-
KONYA

1 Eylül 1979 Cumartesi/
saat 10.00
İSDEMİR- KARABÜK- SEYDİŞE-
HİR- GLİ

2 Eylül 1979 Pazar/
saat 10.00

Zonguldak TKİ-DİVRİĞİ DÇ-MER-
KEZ'de DSİ-TCK İşyeri TEMSİL-
CİLİKLERİ

NOT:

1. Bu toplantılara en yakın çevre il yada işyerlerindeki TMMOB ve Oda temsilciliklerinden katılım sağlanacaktır.
2. Bu toplantılara il ya da işyerlerinde bulunan ve bugüne kadar ortak çalışmalar içinde yer aldığımız örgütlerin alt birimlerinin belirli sayıda temsilcilerle konuk olarak katılması için çalışma yapılacaktır.
3. Aynı günlerde EDİRNE- UŞAK- GAZİANTEP, vb. bazı iUere gidilerek işyeri temsilciliklerinin kurulması için çalışmalar yapılacaktır.

B. BÖLGESEL FORUMLAR:

1. KONU:

- Faşist baskı ve saldırılar,
- Grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar,
- Çalışanlar Kurultayı.

2. UYGULAMA YERLERİ VE ZAMANLAMA (I):

15 Eylül 1979 Cumartesi/
saat 10.00
KARS ya da ERZİNCAN

22 Eylül 1979 Cumartesi/
saat 10.00
İSTANBUL

23 Eylül 1979 Pazar/
saat 10.00
İZMİR

29 Eylül 1979 Pazartesi/
saat 10.00
ZONGULDAK

30 Eylül 1979 Pazar/
saat 14.00
SAMSUN

6 Ekim 1979 Cumartesi/
saat 10.00
ADANA

7 Ekim 1979 Pazar/
saat 10.00
DİYARBAKIR

NOT:

1. İlk programda, diğer kuruluşlarla birlikte yapılması planlanan çalışanlar kurultayı öncesinden bir iç çalışma olarak düşünülen bu forumların; ilk aşamasının planlanmasının üstünde yaygın ve güçlü olması nedeni ile diğer kuruluşlarla birlikte yapılması düşünülmektedir.

2. Bazı örgüt başkanları ile yapılan ön görüşmelerde bu örgütlerin de benzer iç çalışmaları yaptıkları; bölgesel forumların birlikte yapılabileceği çalışanlar kurultayı yapılması gerekliliği yolundaki önerilerimizin prensip olarak olumlu bulunduğunu öğrenilmiştir.

3. TMMOB Başkanı bu konudaki girişimleri sürdürecektir ve bu girişimlerin değerlendirilmesiyle hazırlanacak bir ayrıntılı program, kısa sürede TMMOB Yönetim Kurulu'na getirilecektir.

C. ÇALIŞANLAR KURULTAYI:

1. KONU:

- Faşist baskı ve saldırılar,
- Grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklara sahip olmayanların bu hakkı elde etmesi ve mevcut sendikal hakların korunması ve geliştirilmesi.

2. UYGULAMA:

KASIM 1979 sonu ya da ARALIK 1979 ortası
YER: Atatürk Kapalı Spor Salonu,
saat 11.00, ANKARA

NOT:

Bu kurultayda, sendikal haklar konusunda uygulamaya dönük kararların alınması ve çok kısa bir sürede etkili eylemlerin gerçekleştirilmesi esas alınacaktır. Bu konuda DİSK ve diğer demokratik kuruluşlarla yapılan ön görüşmelerde olumlu yanıtlar alınmıştır.

Bu görüşmeler geliştirilerek, kısa sürede bir ayrıntılı program hazırlanacak ve çalışmalara başlanacaktır.

TMMOB Uyarı-Tartışma-Toplantıları

Odamızın da üzerinde önemle durduğu üyelerimizin ekonomik-demokratik haklarının elde edilmesi doğrultusunda TMMOB'nin yürütücülüğünde uzun süreli çalışmalar programlanmış ve bu program gerçekleşmeye başlamıştır. TMMOB'nin yeni dönem uygulama programında yer alan, kısa dönemde yaşamak için gerekli olan ekonomik-demokratik haklarımızı ve orta veya uzun dönemde "GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLAR"ımızı elde etmek için daha yoğun çalışmaların yapılması gündemdedir.

İlk adım olarak Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve birliğe bağlı 18 Oda'nın yöneticileri

16 Haziran 1979 tarihinde Ankara'da düzenledikleri bir basın toplantısında mühendis ve mimarların sorunları ve sorunların çözümü yolunda sürdürecekleri mücadele konusunda görüşlerini açıkladılar. Basın toplantısında TMMOB ve 18 odasının görüşlerini açıklayan TMMOB Başkanı Teoman ÖZTÜRK özetle "Yıllardır emekçi halkın çıkarları doğrultusunda bir mücadeleyi yılmadan sürdüren mühendis ve mimarlar için, son ekonomik tedbirlerle (!), yaşama olanağı tüm emekçi kesimler için olduğu gibi, ortadan kaldırılmıştır. Güncel ekonomik-demokratik haklarımızın elde edilmesi yolunda bundan sonraki ilk adımımız, insanca yaşayabilmek ve bu yolda mücadelemizi sürdüre-

bilmek için, en küçük üretim birimlerinden başlayarak, haklarımızı elde edinceye dek örgütlü kitlesel direnme gücümüzü en etkin bir biçimde kullanmak olacaktır. Bugünkü görüş ve isteklerimiz kamuoyuna duyuru, ilgililere bir uyan, emekçi kitlelere, örgütlerine ve üyelerimize bir çağrı niteliğindedir" dedi.

Yıl sonuna kadar sürecek ekonomik-demokratik haklarımızı elde etme mücadelesi programının birinci somut adımı 29 Haziran 1979 günü atıldı. Bir başlangıç olarak sınırlı tutulan ve ilgililere bir uyarı sayılabilecek işyeri toplantıları 18 ilde 134 işyerinde ve 7500'e yakın mühendis ve mimarın katılımı ile gerçekleşti.

BIT çok işyerinde, 29.6.1979 Cuma günü sabahı başlayan ve 2 ile 4 saat arasında süren tartışmalarda, daha etkili ve yaygın bir mücadele sürdürülmesi daha geniş kamuoyu yaratılması doğrultusunda çaba gösterilmesi istendi.

EMO üyelerinin yoğun olarak bulunduğu TEK, PTT, TRT gibi bir çok işyerinde de uyarı tartışma toplantıları başarılı bir şekilde gerçekleşti. Bu işyerlerinde yapılan toplantılarda odamız üyelerinin toplantılara ve yapılan tartışmalara gösterdikleri geniş ilgi elektrik mühendislerinin sorunlarının bilincinde olduğunu ve ekonomik-demokratik haklarını elde etmek için kitlesel mücadelelere hazır olduklarını gösteriyordu.

Odamızın pratik olarak yürütücülüğünü yaptığı TEK işyeri toplantısı EMO Merkez Yönetim Kurulu üyesi ve TMMOB TEK işyeri Temsilcisi Serdar AYKIN'ın, PTT işyeri toplantısı EMO Merkez Yönetim Kurulu başkan yardımcısı Müjdat SAVRAN ve EMO Merkez Yönetim Kurulu Sekreter üyesi Metin TÛTÛN'ün, TRT işyeri toplantısı TMMOB TRT işyeri temsilcisi ve EMO Denetleme Kurulu üyesi Yusuf BOZKURT'un düzenleyiciliğinde ve yöneticiliğinde yapıldı. Diğer teknik elemanlarında desteklediği ve geniş bir katılımın olduğu TEK işyeri toplantısında üyelerin getirdiği görüş ve öneriler TMMOB TEK işyeri temsilciliği tarafından saptanarak

aşağıdaki şekliyle TMMOB Başkanlığına ve TEK Genel Müdürlüğüne iletildi:

"TMMOB EKONOMİK-DEMOKRATİK HAKLAR TEK İŞYERİ UYARI TARTIŞMA TOPLANTISI 29.6.1979 SABAHİ 8.15 - 10.15 ARASINDA TEK GENEL MÜDÜRLÜK YEMEKHANESİNDE TMMOB İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİ YÖNETİMİNDE YAPILDI. TOPLANTIDA YAPILAN TARTIŞMALAR İŞİĞİNDE BELİREN GÖRÜŞ VE ÖNERİLER, TMMOB TEK İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİ TARAFINDAN ŞÖYLE SAPTANMIŞTIR:

— *Hükümet kararnamelele ile elde edilebilecek haklar olarak:*

1. *Yan ödeme kararnamesi, gösterge ve katsayıları günün koşullarına uygun bir biçimde çıkarılmalı ve yan ödemeler maaşlardan ayrı olarak vergikendirilmelidir.*

2. *Bayındırlık Bakanlığının hazırladığı Teknik Personel Yasa Taslağının hükümet kararnamesi ile çıkarılıp çıkarılmayacağı araştırılmalıdır.*

— *Mevcut yasalarda olup yaşama geçirilmeyen haklar:*

1. *657 sayılı personel yasında yer alan kira, yiyecek, giyecek ve bunun gibi yardımlar uygulanmaya konulmalıdır.*

2. *Yine 657 sayılı yasında yer alan işyerinde kreş açma zorunluluğuna uyulmalıdır.*

— *Yeni yasa tasarılarının yasalasmasıyla alınacak haklar:*

1. *Bayındırlık Bakanlığının hazırladığı Teknik Personel Tazminat Yasası yetersizdir. Yasa tasarısında Teknik Elemanlar arasında ayrıcalıklara yol açan hükümler giderilmelidir.*

2. *Bu konuda, 15 CHPLi milletvekilinin hazırladığı daha ileri nitelikli yasa taslağı üzerinde de araştırma yapılmalıdır.*

3. *TMMOB her iki taslağı da incelemeli, yeni bir yasa önerisi hazırlayarak ilgililere iletmeli gerekli kamuoyu çalışmasını yapmalıdır.*

— *Tek işyerine özgün sorunlar:*

1. *Kreş ve yemek sorununa ivedilikle çözüm getirilmelidir.*

2. *TEK'in olanakları kullanılarak çalışanlara lojman sağlanabilir, özel olarak Ankara'da. Gölbaşı'ndaki ucuz ve geniş arsalar satın alınarak çok sayıda lojman inşa edilebilir. Bu konuda gerekli girişimlerde bulunulmalıdır.*

3. *İşyeri dışına görevli olarak giden çalışanlara verilen yolluklar yetersizdir. Yolluklar artırılmalı, misafirhanelerde halen görevli çalışanlardan yatak ve yemek ücreti alınmalıdır.*

— *Temel hedef, önerilen eylem biçimleri ve mücadele yöntemleri:*

1. *Tüm TMMOB üyeleri ve sendikatsız çalışanlar, grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarını elde etmeye kararlıdır. Yukarıda belirtilen kısa dönemde alınabilecek ve yaşamak için gerekli haklarla birlikte grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklar için daha etkin mücadelelere hazırdır.*

2. *Bu doğrultuda bu tür toplantılar daha çok ve yığımsal biçimde yinelenmeli, kamuoyu oluşturma ve ön hazırlık çalışmalarına yoğunluk ve hu kazandırılmalıdır. Daha ileri eylem biçimleri olarak, diğer çalışanların desteğı ile sendikal haklar mitingleri de düzenlenmelidir."*

Üyelerimizin de yoğun olarak bulunduğu, işyerine özgün somut sorunların da tartışıldığı bu tür toplantıların belli bir periyodla sürekli

TMMOB Uyarı - Tartışma Toplantılarından bir görünüm (TEK İşyeri)

Teknik elemanlar ve tüm sendikası çalışanlar Grevli, Toplu Sözleşmeli Sendikalar için daha etkin mücadelede kararlıdır.

haie getirilerek işyerlerine yaygınlaştırılması toplantılara katılanlar tarafından ısrarla önerildi.

Bu uyarı tartışma toplantılarından bir gün sonra 30.6.1979 günü TMMOB Başkanı Teoman ÖZTÜRK yaptığı yazılı açıklamada özetle şunları söyledi:

"Zonguldak, Aydın, Bursa, Hatay, İsparta, İzmir, Kütahya, Diyarbakır, Adana, Antalya, İstanbul, Ankara, Konya, Kastamonu, Mersin, Sivas, Manisa ve Samsun olmak üzere 18 kentte yapılan toplantılara 16 Bakanlığa bağlı 134 işyerinden 7500'e yakın mühendis ve mimar katıldı.

Birçok işyerinde sabah başlayan ve 2 ile 4 saat süren tartışmalar sonucunda, önümüzdeki günlerde yapılacak çalışmaların ana hatları belirlendi.

TMMOB'nin ekonomik-demokratik hakların alınması yolunda düzenlediği programın benimsendiği bu çalışmada, aşağıdaki istemlerin gerçekleştirilmesi için daha etkin ve yaygın bir çalışmanın sürdürülmesi kararlaştırıldı.

1. Teknik hizmetin gerekli ve yeterli bir biçimde emekçi halkımızın çıkarları doğrultusunda ve yalnızca onun hizmetine sunulabilmesi için tüm anti-demokratik uygulamalar ve baskılar giderilmeli, faşist odakların üstüne kararlı bir biçimde gidilmelidir.

2. Kamu kesiminde çalışanların grevli-toplu sözleşmeli sendikalar haklarını elde etmelerinin önündeki engeller kaldırılmalıdır.

3. Her alanda çalışanların arasındaki farklı uygulamalar kaldırılmalıdır.

4. Kısa sürede, mühendis - mimar-tekniKER - teknisyen, vb. teknik elemanlar arasında ayrıcalık yaratmayan, ön koşul olarak yalnızca yaşamak için gerekli ücretin sağlanmasını veri alan, eşit işe eşit ücretin uygulanmasını getiren bir düzenleme sağlanmalıdır.

5. Ev kirası, gıda, elektrik, su ve diğer gereksinim giderleri için resmi rakamlar 10 bin liranın üstünde belirlenirken ve gerçek durum bu resmi rakamların çok üstünde iken, mühendis ve mimarların 5-6 bin lira aylık ücretlerle çalıştırılması kabul edilemez. Bu durum süratle giderilmeli ve ücretler fiili asgari gereksinim harcamalarının gözönünde bulundurulması ile saptanmalıdır.

6. Bu ücretleri yukarıdaki görüş ve anlayışlar çerçevesinde sağlamak kaydı ile 1979 yıl ödeme kararname si ve tazminat (Yasası değil) kararname si geçici olduğu ve bizlerden çok ilgililerin sorunları olduğu bilinerek düzenlenmesi ve çıkarılmalıdır.

üyelerimizin bu görüşlerinin bir çok işyerinde, işçiler, diğer teknik

elemanlar, memurlar ve örgütleri tarafından desteklendiği, grevli-toplu sözleşmeli sendikalar hakların alınması için tüm kesimleri içeren ortak çalışmaların yapılmasının istendiği saptandı.

TMMOB, önümüzdeki günlerde, üyelerinin istemleri doğrultusunda bir çalışmayı daha etkin bir biçimde sürdürecektir. Bu sınırlı çalışmayı yaygınlaştıracaktır.

Bu çerçevede:

1. Temmuz 1979 içinde Türkiye düzeyinde işyeri temsilciliklerinde, işyeri toplantıları, Ağustos 1979'da, Bursa, Kocaeli, Edirne, Uşak, Denizli, Mersin, Antalya, Gaziantep, Van, Trabzon, Konya, Sivas ve Kayseri'de tüm üyelerimizin katılımı ile il toplantıları, Eylül 1979 içinde Ankara, İstanbul, İzçnir, Adana, Diyarbakır, Zonguldak, Samsun ve Kars'ta bölgesel forumlar düzenlenecektir.

2. Bu iç çalışmanın yanı sıra, aynı zamanda, yıl sonunda "Sendikalar Hakları" konu alan ve gerek mevcut sendikalar hakların korunup geliştirilmesi gerekse sendikalar haklara sahip olmayan kamu çalışanlarının alınacağı bir "Çalışanlar Kurultayı" oluşturma yolunda diğer demokratik örgütlerle ilişki kurulacak ve girişimde bulunulacaktır.

Üretim içinde etkin olarak yer alan ve haklarını almaya dek örgütlü, kitlesel bir mücadeleyi sürdüremeye kararlı olan mühendis-mimarlar adına ilgililere ve kamuoyuna duyurulur."

TMMOB'nin önümüzdeki aylarda yoğunlaştıracığı bu mücadelede, il toplantıları ve Bölgesel forumlara odamızın da kitlesel olarak ve yürütücü olarak etkin katılarda bulunması gerekmekte ve Odamız Yönetim Kurulu bu bilinçle hazırlıklarını sürdürmektedir. 29 Haziran 1979 günü yapılan işyeri toplantılarına elektrik mühendislerinin gösterdiği geniş ilgi önümüzdeki günlerde yapılacak olan bu çalışmalara da odamız üyelerinin kitlesel olarak katılacağı doğrultusunda umut vericidir. Elektrik Mühendisleri kitesinin ekonomik-demokratik haklarını elde etmede kararlı olduğu geçmişte olduğu gibi önümüzdeki günlerde de görülecektir.

Mühendis ve Mimarların Mücadelesi ve Güncel Görevlerimiz

Ülkemizde Mühendis ve Mimarların bağımsızlık demokrasi mücadelesine bağımlı olarak verilen ekonomik demokratik mücadeleye katılma tarihi pek eskilere gitmemektedir. 1970'lerden önce genellikle hakim sınıflara belirgin oranda teknik akıl hocalığı yapma ve üyelerinin burjuva anlamda sosyal gereksinimlerini karşılama görevlerini yüklenmiş olan Odalar ancak 1970'lerde ilerici, devrimci, yurtsever yönetimlere sahip olduktan sonra yeni ekonomik-demokratik hakların elde edilmesi ve varolanların ise pekiştirilmesi yolunda mücadele vermeye başlamışlardır.

Teknik elemanların odalar dışında ilerici anlamda ilk örgütlenmesi 1970 başında kurulan TEK-SEN "Teknik Personel Sendikası" ile olmuştur. Kısa sürede güçlenen ve bugünde güncelliği olan grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların kazanımı yönünde mücadele veren TEK-, SEN 12 Mart 1971 faşist dönemi içerisinde kapatılmış ve örgütlenmesi dağıtılmıştır.

1970'lerde ilerici devrimci ve yurtseverlerin yönetimine geçen Odalar ise faşist 12 Mart dönemi boyunca çeşitli tehdit ve tertiplere karşın bir kaç Oda'da kısa süreli yönetim değişiklikleri dışında varlıklarını ve ilerici yapılarını sürdürmüşlerdir.

Mühendis ve mimarların bireysel olarak 70'li yıllar öncesi bağımsızlık-demokrasi mücadelesi içerisinde

aldıkları yer böylece 70'lerden sonra iyice pekişmiş ve belirgin bir örgütlülük kazanmıştır.

Bununla birlikte teknik elemanların genelde ekonomik-demokratik mücadele anlayışları toplumun işçi sınıfı *M* bazı sınıflarında olduğu gibi geknekleşmiş bir mücadele anlayışı değildir. Mühendis ve mimarlarda pek genç olan bu yeni mücadele anlayışı, önümüzde gittikçe yoksullaşan ve aldıkları ücretleri ile ev kiralarını bile ödeyemeyen, var olan bilgi ve becerilerini emekçi halkın yararına sunamamanın derin sıkıntısını çeken ve objektif olarak toplumun emekçi kesimlerine iyice yaklaşmış olan mühendis ve mimarların önüne yeni mücadele yöntemleri, yeni çalışma şekilleri getirmiştir.

Bugün teknik elemanların büyük bir bölümü kendi sorunlarının emekçi kitlelerin sorunlarından bağımsız olmadığını ve bu sorunlarının kaynaklandığı odağın emperyalist-kapitalist ilişkiler içerisinde olan hakim sınıflar olduğunun bilincindedir. Her gün yoksullaşma süreçleri hızlanan, daha fazla anti-demokratik baskılara hedef olan, bir yılda onlarca meslektaş katledilen, mesleklerinden uzak işlerde çalıştırılan, kamu kurumlarında sendikal hakbra sahip olmadıkları ve daha ucuza mal oldukları için işçilere tercihan, mühendislik eğitimini gerektirmeyen işleri yapmak üzere işe alınan, var olan ekonomik-demokratik hakları-

nı korumakta hakim sınıfların her an karşısında bulan, mesleki bilgi ve becerilerini emekçi halkın yararına sunamayan mühendis ve mimarlar bugün bu büyük sorunlarını çözme arayışı içerisinde girmişlerdir. Bu çözüm süreci içerisinde mühendis ve mimarların iki ana vazgeçilmez ilkeye sıkıca sarılmaları ve bu ilkelerin ışığı altında mücadele rotalarını belirtmeleri gerekmektedir. Bu ilkelerden birincisi, teknik elemanların sorunlarının toplumun öteki emekçi sınıflarının sorunlarının dışında olmadığı ve son çözümlemenin ancak emekçi sınıfların kendi yönetimlerinde olduğu anlayışında olmalıdır. Bu anlayışın doğal sonucu, verilen mücadelenin genel bağımsızlık demokrasi mücadelesine bağımlı olarak verilmesidir. Yani mühendis ve mimarlar tek başlarına ve toplumun öteki emekçi kesimlerinden genelde ayrı mücadele içinde ve ayrı mücadele anlayışında olamazlar.

Mühendis ve mimarların mücadelelerinin bağımlı olması gereken ikinci temel ilke verilecek mücadelenin örgütlü olması koşuludur. Genelinde bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine bağımlı olarak verilen bu mücadelede bugün mühendis ve mimarların etrafında örgütlenecekleri sendikal örgütleri yoktur. Dünya da teknik elemanların sendika kurma hakkı olmadığı sekiz ülkeden biride Türkiye'dir. Bugünkü koşullarda mühendis ve mimarların etrafında kenetlenileceği ve genel ekonomik demokratik mücadelelerinde araç olarak kullanacakları mesleki demokratik kitle örgütleri olan Odaları vardır. Mühendis ve mimarların yoksullaşma ve emekçi kesimlere yaklaşma süreci hızlandıkça ve ekonomik-demokratik mücadeleleri ivme kazandıkça kendi meslek örgütleri olan Odalarla olan bağları kuvvetlenmektedir. Fakat bu bağların henüz yeterli düzeyde okluğu söylenemez. Sorunlarına bireysel yöntemlerle bürokratik çözüm arama alışkanlıkları mühendis ve mimar kitleleri içerisinde henüz yeterince

aşlamamıştır. Bu anlayışın yenilmesi ve kitlesel örgütlü çözüm arama yöntemlerinin mühendis ve mimar kitlesi içerisinde iyice yerleşmesi gerekmektedir.

Mühendis ve mimarların örgütlenmesinde grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesinin başarıya ulaşması önemli bir adım olacaktır. Mühendis ve mimarların sorunlarının nihai çözümü için önemli bir aşama olan grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar bugün mühendis ve mimarların en güncel ve somut istemi olma durumundadır. Verilecek örgütlü mücadele ile elde edilecek olan grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar belli oranda sorunlara çözüm getirecek ve bundan daha önemli olarak mühendis ve mimarların örgütlülük düzeyini artıracaktır. Bu nedenle grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar bugün mühendis ve mimarların mücadele ile elde etmeleri zorunlu olan ilk demokratik haklarıdır.

Bu iki temel ilkeye dayalı, bağımsızlık-demokrasi mücadelesine bağlı olarak örgütlü bir şekilde TMMOB ve Odalar yürütücülüğünde verilmesi gereken ve bazı aksaklıklara ve eksikliklere karşın bu yolda gelişen mühendis ve mimarların mücadelesinin güncel görevleri ise çok çeşitlilik göstermektedir.

Bugün mimar ve mühendislerin önündeki en acil görev emekçi halkı pasifize etmeye yönelen faşist baskı ve katliamlarla, her türlü demokratik hakkımızı kullanmamızı engellemeye çalışan, onlarca meslektaşımızı ve binlerce işçiyi, genci ve toplumun her kesimindeki ilerici yurtsever ve devrimcileri katleden, kitle katliamları düzenleyen faşist harekete karşı direnmek, faşizmin kendi mücadele alanımızdaki etkinliğini yok etmek, tüm emekçi halkımızla birlikte ve işçi sınıfı düşüncesi kılavuzluğunda faşizme karşı yaşamın her alanında etkin mücadele etmektir. Bu mücadelenin bir yarıda mücadele alanımızdaki faşizme karşı verilecek mücadeleyi

saptırmak, faşizmin tezgahlarını objektif olarak gözden kaçırmak ve bu mücadeleyi pasifize etmeye yönelik anlayışlarla mücadele etmektir.

Genelde teknik elemanların ve özelde mühendis ve mimarların uğruna yıllardır mücadele ettikleri grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar bugünde mücadele gündeminin ilk maddesindedir. Yan ödeme artışları, tazminat yasaları vb. girişimlerle egemen sınıflarca meydana getirilen yapay görüntüler teknik elemanların ekonomik-demokratik mücadelelerinin hedefleri ve bu mücadelenin ana istemleri olamazlar. Günün olumsuz koşullarında sendikal haklar mücadelesini hiçbir zaman gözardı etmeksizin yine de belirli bir ekonomik hak obuası nedeniyle yan ödeme, tazminat, vb. girişimlerin teknik elemanların bir bütün olarak yararına olan bölümleri desteklenmeli ve elde edilmesi için mücadele verilmelidir.

Bugün Türkiye'de faşizme karşı mücadele ile mühendis ve mimarların sendikal hak mücadelesinin içine geçmiş olduğunun en açık örneği Mersin Soda grevinde görülmüştür. Bilindiği gibi bu grev süresince egemen sınıflar teknik elemanların sendikal haklarını elde etmesini önlemek için her türlü faşist baskı ve tehdidi uygulamışlar ve doğrudan faşizmin vurucu gücünden yararlanmışlardır.

Mühendis ve mimarların bu mücadelede başarılı olmalarının en önemli koşulu, örgütlenmeleri ve TMMOB ile Oda'lar çevresinde örgütlenmeyi yaygınlaştırmalarıdır. Bu ise işyerlerinden başlamalıdır. İşyerlerinde var olan TMMOB işyeri temsilcileri sürekli toplantı ve forumlar düzenlemeli, eğer TMMOB işyeri temsilciliği yok ise, o işyerinde temsilcilik açılması çalışmalarına hemen geçilmelidir.

TMMOB işyeri temsilcilikleri tarafından yapılan merkezi ve bölgesel çalışmalar ile TMMOB tarafından

hazırlanacak merkezi programların uygulanması konularında mühendis ve mimarlar sürekli, etkin çalışmalar yürütmek ve etkin görev almalarıdır. Bunun yanında il düzeyinde mühendis ve mimarlar bağlı oldukları Oda'nın örgütlenmesini yaygınlaştırmalı ve Oda'nın çalışmasını etkinleştirmelidirler.

İl düzeyinde TMMOB işyeri temsilcilikleri, varsa TMMOB Koordinasyon Kurulları ve Oda'lann Şube veya Temsilcilikleri tam bir eşgüdüm içinde çalışmalı ve o ilin somut koşullarına uygun programlarla daha önce açıkladığımız mücadele rotasını çizmek ve tüm mühendis ve mimarları bu mücadele çizgisi üzerinde yönlendirmelidir. Bu somut programlar genel olarak TMMOB tarafından hazırlanacak mücadele programlarının hayata geçirilmesinde ve daha etkinleşmesinde yardımcı olmalıdır. İşyerleri ve iller düzeyinde yapılanlar ve bunlardan çıkarılacak dersler ile ortaya çıkan önerilere uygun mücadele yöntemleri geliştirilmelidir. Geliştirilecek mücadele yöntemleri çok çeşitli olabilmekle birlikte temel noktalarda Türkiye'nin bugünkü koşullarında benzerlik göstermek zorundadır. Mühendis ve mimar kitlesi kendi içerisinde ve burada açıkladığımız rota doğrultusunda temel somut mücadele yöntemlerini saptamalı ve bunlara uygun mücadelenin yaratılmasını sağlamalıdır.

Bugün için mühendis ve mimarların yazının başında belirttiğimiz sorunları çözme sürecinde önünde duran hedefler ve çözüm yöntemleri bunlardır. Bu hedeflere varılmasında en önemli silah bilinç, en önemli araç ise örgüttür. Bu anlamda gerek TMMOB, gerekse Oda'lar mühendis ve mimarların örgütleri olarak üzerlerine düşen kitlesini örgütlemek ve hedeflere yöneltmek yönünde her türlü çalışmayı yapmak zorundadırlar.

GÜN MÜHENDİS VE MİMARLARIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELE GÜNÜDÜR.

YÖNETİM KURULU

MERSİN SODA OLAYI

Ve ÖĞRETTİKLERİ

Mersin Soda Fabrikası'nda.Soda çalışanlarının 8.8.1978 tarihinden beri sürdürdükleri mücadele ve bu mücadelenin sonunda gelinen nokta, gerek işçi sınıfının mücadelesi açısından, gerekse bu mücadeleyle bütünleşme yolunda gelişen teknik elemanların grevli toplu sözleşmeli sendikal hakları açısından çok zengin bir deney olmuştur.

TMMOB başından beri, olayın önemini bilincinde olarak soda çalışanları ile, özel olarak da grevin başladığı 8.8.1978 tarihinde sendikaya üye olarak greve katılan 21 mühendis ile örgütlü ve aktif bir etkileşim içinde, olayın kamoyuna maledibnesi ve destek sağlanması yolunda çaba göstermiştir. Basında şişe cam tekeli sermaye grubunun uyguladığı sansüre karşılık burjuvaziye karşı mücadelenin doğru bir zeminde haklılık kazanması amacıyla, olayı tüm yönleriyle açıklayan Soda Raporu, Soda Olayı gibi raporlar ve broşürler yayınlamış, tekeli sermayenin hedefinin soda olayında somutlaşan işçi-teknisyen-mühendis dayanışmasının devrimci özüne yöneldiğini vurgulayagelmıştır. Nitekim işveren, grev süresince, sürekli olarak bu birlikteliği kırmaya yönelik provokatif tertiplere girişmiş, hükümet grevi erteler ertelemiş, mühendis ve teknisyenlerin işi ne son vermek istemiş, nihayet geçen Mart ayında Mersin tş Mahke meşinin yasa dışı olduğunu saptadığı bir lokavt ilanı ile tüm soda çalışanlarının iş akitlerini feshetmiştir Hemen ardından içlerinde sıkıyönetim tarafından aranmakta olan cina yet sanıklarının da bulunduğu 28E faşist militan yasa dışı olarak fabrika kada işe alınmıştır.

Buna karşın Soda çalışanlarının onurlu mücadelesi devam etti. 31 Mart'ta Mersin'de onbinlerce kişi Soda işçilerinin yalnız olmadığını haykırdı. Gene seslerini yeteri kadar

duyuramayan Soda çalışanları Haziran ayının ikinci yarısında Mersin'den Ankara'ya yürüdü. Böylelikle soda olayı tüm kamu oyunda yankı bulup tartışılmaya başlandı. Soda patronlarını ve hükümetin bu konudaki sermaye yanlısı tavrını sergileme olanağı sağlayan bu eylemler üzerine, hükümetin ve bazı "ilerici parlamenterlerin" çabaları ile geçtiğimiz haftalarda Petkim-İş Sendikası ile Soda işvereni arasında toplu sözleşme imzalandı.

Toplu sözleşme metninin uzun süre açıklanmaması sonucu, sözleşmeyi imzalayan Petkim-tş Sendikası yönetiminin ve anlaşmanın imzalanması için yoğun çaba harcamış bulunan bazı "ilerici parlamenterlerin" basına yaptıkları açıklamalar ile, olay bir süre için kamu oyuna "Soda-başarısı" olarak yansıtılmıştır. Ne var ki imzalanan toplu sözleşme ile bir başarı değil, işçi sınıfı mücadelesinin Soda olayında arkadan hançerlenmesi sergilenmektedir, imzalanan protokol ve toplu sözleşme ile Soda çalışanlarının yasa dışı lokavtla isten atılmaları meşrulaştırılmıştır. Çünkü anlaşmaya göre mühendis ve teknisyenler kapsam dışı bırakılmakta, kapsama giren işçilerin ise yeniden işe girişleri yapılmaktadır. Mühendis ve teknisyenler böylelikle işten atılmaktadır.

— Grev sürerken fabrikaya sokulan 285 faşist militan fabrikada yatıp kalkmaya devam etmektedir. Faşistlerin baskı ve terörünü kolaylaştırmak üzere, işverenin işçilerin fabrikaya kendisinin tespit edeceği listelere göre bölüm bölüm alınması da, işverenle sendika yönetimi arasında imzalanan 12.7.1979 tarihli protokolla kabul edilmiş, işçiler fabrikaya girişte faşist saldırı ile karşılaşmışlardır. Saldırıya uğrayan, hastaneye kaldırılan, buna kar-

şın sendikayı yanında göremeyen işçilerin hemen tümü istifalarını işverene vermiş bulunmaktadır.

— Petkim-İş Mersin Şube Yönetimi, merkez yönetiminin imzaladığı anlaşmanın hesabını işçilere veremediğinden istifasını genel merkeze sunmuştur.

Olay, gerek tekeli sermayenin siyasi hedefleri açısından gerekse işçi sınıfı adına yola koyulup, mücadeleyi içinden baltalayanları somut olarak gözler önüne sermesi bakımından ibret vericidir. Soda olayı göstermiştir ki;

— Tekeli sermaye, çalışan sınıf ve tabakaların ilişkilerinin devrimci tarzda gelişmesi karşısında hiç tereddütsüz faşizm alternatifini sahneye koymaktadır. Mersin'de yükselen devrimci harekete karşı, Mersin Soda'da üslenen faşistlerle Mersin'in faşist terör altında tutulması planlanmıştır.

— İşçi sınıfı mücadelesinin güç kazanması teknik elemanların ve tüm çalışanların mücadelesinin de işçi sınıfı ile birlikte, onunla bütünleşmesini gerekli kılmaktadır. Ne var ki bu hedefe ulaşılması işçi sınıfı içinde gözükken ama mücadeleyi sırtından hançerleyen anlayışların da tespit edilerek sergilenmesi ve geriletibnesi ile olanaklı olabilecektir. Soda da yaşanan acı deneyim, fabrikayı giderek Mersin ilini faşist işgale terketmekte tereddüt etmeyen bu anlayışı somut olarak göstermiştir.

Ne var ki mücadele sürecektir. Belirli tarihi anlardaki gerilemeler bu deneylerden alınan derslerle, daha güçlü bir şekilde mücadele etmenin araçları olarak değerlendirilmelidir.

Mersin Soda'da mücadele daha güç koşullarda da olsa sürüyor.

TEK'TE ZEHİRLENME

Bilindiği gibi TEK'de yemek sorunu çalışanlar ve örgütlerince çok kez dile getirilmiş, ilgililer yemekhane, sıcak ve temiz, sağlık koşullarına uygun yemek konularında uyarılmıştır. TEK yöneticileri bu güne kadar uyanlara pek kulak asmadılar, "5 TL'ye yemek bu kadar olur" diyerek, çalışanların yemek ve sağlık sorunlarının kendilerini ilgilendirmediyi ortaya koydular.

Son olarak 18.7.1979 günü öğle yemeğinde verilen tavuk, TEK'te çalışan yüzlerce kişinin zehirlenmesine neden oldu. Zehirlenme birçok kişiye serum verilmesini gerektirecek kadar ağırdı, özellikle yemek saatinin sonlarına doğru yemek yenenlerde zehirlenmenin daha fazla olduğu görüldü. Tek Doktorluğunun, hastalardan bir çoğunu hastaneye sevketmesine, bir çoğuna rapor vermesine karşın, Tek yöneticileri sorumsuzluklarını sürdürdüler. "TEK'te böyle birşey olmaz", "Aynı yemekten biz de yedik, bize birşey olmadı" diyerek çalışanlarla alay ettiler. Bu arada, aynı yemeğin artıklarını ineklerine yediren bir kişiden ineklerinin de zehirlendiğini söyledi. Olay basma da yansıdı.

20. 7. 1979'da TEK çalışanlarının örgütleri TUM-DER, ENERJİ-DER, TÜTED, TEK-GES-İŞ Ankara Şubeleri ve TMMOB işyeri temsilciliği bir basın bildirisini yayınlarak olayı kamuoyuna duyurdular. Aynı gün çalışanlar, kimsenin kendilerini "5 TL'ye zehirlemeye hakkı olmadığını", haklarını korumakta kararlı olduklarını, TEK yönetiminin sorumsuzluğuna seyirci kalmayacaklarını anlatmak için öğle yemeğini boykot ettiler. Çalışanlar, yemeklerini alıp masalarda bıraktılar. Boykot'a, Kızılay'da, Farabi ve

Akköprü'de çalışan TMMOB ve Odamız üyeleri etkin olarak katıldılar.

TEK yöneticileri, çalışanların neden zehirlendiğini, birçok yönetici konumunda çalışanın, bir de doktorun zehirlenmesine, basında zehirlenmeye ilişkin çıkan haberlere karşın konuya neden bu kadar ilgisiz kaldıklarını açıklamak zorundadırlar. TEK çalışanları kendi hakları konusunda yöneticilerin ilgisizliğinin farkındadırlar. Çalışanlar, örgütleri önderliğinde haklarını sonuna kadar arayacaklardır.

IMF ve TÜRKİYE

Geride bıraktığımız günler iç ve dış politika açısından oldukça hareketli günler oldu. CHP hükümeti işbaşına geldiği günden beri IMF ile yürüttüğü pazarlıkları bir sonuca bağladı ve IMF'nin Türkiye'ye yeşil ışık yakacağını kamuoyuna duyurdu. Ecevit kaçınıcı kez olduğu bilinmez Türkiye'nin bu sefer darboğazdan çıkışın eşliğine geldiğini belirtirken, "Türkiye'nin olanaklarına güvenerek bu yükün altına girdik, böyle cesaretle kararlar alabilen bir hükümetin üyesi olmaktan kıvanç duyuyoruz" diyordu. Aslında tekelci sermayenin paralı ilanları sonrası, IMF ile yürütülen pazarlıkları kesin bir teslimiyetle sonuçlandırmak demek olan

böylesi bir kararın nasıl bir cesaret örneği olduğunu birazdan göreceğiz. Hemen bu gelişmeler sonrasında hükümet sorunu bir kere daha gündeme geldi. İstifa eden bakanlar, transferler, yolsuzluklar, gensorular, titreyen meclis aritmetikleri 70'li yılların başlangıcından beri sürekli gündeme gelen "ne olacak" sorusunu bir kere daha ön plana çıkardı. Sorunun her sorulunun ortesinde bu sefer çözümü bulduklarını sananlar ise kendilerine önerilen çözümsüzlüklere gebe yeni "çözüm-seçeneklerinden" birini seçecekler yine. Fakat bunu yaparken çözümsüzlüğün bu düzenin "kaderi" olduğunun kendileri de bilincindedir.

Uzun zamandır ülkemizde gittikçe derinleşen bir ekonomik kriz yaşanmakta. Bu krizin yarattığı çıkmaz ve sarsıntular toplum bünyesinin bütün yönlerini; ekonomik, siyasal ve sosyal alanlarını kaplamaktadır. Özellikle krizin siyasal alana yansması, çok karmaşık biçimler almaktadır. Ülkedeki tüm siyasal güçlerin, gelişmeleri kendi doğrultularına dönüştürmeye çalışmalarıyla, çok duyarlı bir dengede bulunan siyasal gelişmelerin ibresi bir oyana, bir bu yana sallanıp durmaktadır.

Gerçekten de Türkiye'deki mevcut sömürü düzeni büyük bir sarsıntı içindedir. ABD emperyalizminin gü-

dününde oluşturulmuş bu "yeni sömürge" düzeni, büyük çıkmazlarla yüzyüzedir. Krizin nedeni ise kendi içinde yatmaktadır. Ülkemizde ekonomik düzen, emperyalist tekellerin halkımızı sömürme araçlarının temelini oluşturduğu, emperyalizme bağımlı çarpık bir kapitalist düzendir. Emperyalizm, ekonomik açmazlarını, sorunlarını misliyle sömürge ekonomilerine yansıtarak çözmeye çalışmaktadır. İşte, ülkemizdeki emperyalizme bağ çarpık düzenin çatırdaması, bunların doğal sonucudur.

Bu çatırtının getirebileceği sonuçlardan tedirgin olan bir kesim ise bir yandan gelişmeleri elinden geldiğince etkilerken, bir yandan da koro halinde düzeni kurtarma çılgınlıkları atmaktadır. Burjuva politikacıları, gazete yazarları, büyük işadamları ve ilerici geçinen bazı çevreler koro halinde "Türkiye'nin tarihin en bunalımlı dönemini" yaşadığından söz ederken, hükümetiyle, emperyalist kuruluşları AET ve IMF'siyle, yerli ortaklarıyla bütün ekonomiyi "kurtarma", döviz darboğazına çare bulma, acil dış yardım (Türkiye'nin emperyalist sistem ve NATO içindeki önemine uygun ivedi yardım) benzeri konular hakkında nice yoğun ve gürültülü feryat kampanyaları yükseltmektedirler.

öte yandan olaya burjuvazinin gözükleri ile bakmayan herkes, bu yaygara tufanının ardındaki somut gerçeği, hakim sınıfların ve emperyalizmin içine düştükleri bunalımdan çıkış yolunu daha fazla sömürü ve talanda, emekçi halkın ekmeğiyeye daha fazla el uzatmakta bulduğunu görebilmektedir. Onların savaşı ekonomik krizin yükünü emekçi halkımızın sırtına yüklemeye, kendi çıkarlarını koruyabilme savaşdır.

Çizdiğimiz bu çerçevede son siyasi gelişmeleri değerlendirip "ne olacak" sorusuna yanıt arayalım. Ülkemizde burjuvazinin, sistemin yapısından kaynaklanan bir kriz içinde olduğunu söyledik. Dahası, gittikçe

büyüyen enflasyon, döviz, işlenmiş hammadde ve finansman sorunlarını içeren ekonomik kriz, emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesinin etkisiyle daha da şiddetlenmektedir. Birikmiş döviz borçları bile ödenememekte, vadesi gelen borçlan ödemek için kredi aranırken, üretimin sürdürülmesi amacıyla gerekli hammaddeyi almak için dövizin bulunamayışı üretimin neredeyse durması tehlikesini yaratmaktadır.

BURJUVAZİNİN BUNALIMDAN "ÇIKIŞ YOLLARI"

Bunalımdan çıkış için bugün burjuvazinin önünde iki temel "çözüm yolu"nun bulunduğu söylenebilir: Birincisi, çeşitli baskı politikaları ile takviyeli bir CHP iktidarı, ikincisi ise açık faşist bir diktatörlük.

Bilindiği gibi, 1977 sonlarındaki bir dizi gelişmenin sonucu olarak, MC nin hakim sınıfların sorunlarını çözemeye hale gelmesiyle bu seçeneklerden birincisi demek olan Ecevit hükümeti gündeme gelmişti. Fakat bu hakim sınıfların hiçbir zaman ikinci seçeneği terk ettiği anlamına gelmez. Tam tersine hakim sınıflar CHP hükümetinin kurulmasına izin verdikleri günden beri ikinci seçeneği birinciyle tamamlayacak şekilde canlı tutmuşlar, faşizmin gizü-açık tüm örgütlenmelerine bazen dolaysız olarak, bazen de Ecevit hükümetinin aynı zamanda kendi sonunu da hazırlayan uygulamaları aracılığı ile kan vermişlerdir. Ülkemiz yapısı düşünüldüğünde, birbirine zıt gibi görünen bu iki seçeneğin bir arada cardı tutuluyor olması hiç de şaşırtıcı bir şey olmamalıdır.

Türkiye gibi bağımlı ülkelerde hegemonyastını sürdürmek için emperyalizm, kendisini bir tek iktidar seçeneğiyle bağlı tutmaz; birkaç seçeneği birden diri tutar ve somut du-

rumlara uygun seçenekler diğerlerinin önüne geçirilir. Emperyalizmin sorunu hegemonyastını sürekli kılmaktır, bağımlı ülkelerin bağımlılığını pekiştirmektir, iktidarlar bu koşulları sağladıkları sürece emperyalizmin kabulüdürler. Emperyalizm, bu bağlamda, Ecevit hükümetinin karşıtı seçenekleri de diri tutmakta ve Ecevit hükümetine şantaja dayalı bir politika ile emirler yağdırmakta, ülkeyi daha fazla bağndılaştırarak ekonomik ve siyasi tedbirleri aldırılmaktadır.

CHP hükümetinin karşı karşıya bulunduğu sorunları köklü bir şekilde çözerek, iktidarını uzunca bir süre sağlamlaştırabileceği ve bu yolla istikrarlı bir döneme geçebileceği düşünülmemelidir. Hakim sınıflar Ecevit hükümetini uzun dönemli kalıcı bir tercih olarak gündeme getirmiş değildir. Bu hükümet eliyle düzenin onarılması için gerekli olan önlemlerin bir kısmı gerçekleştirilirken, faşist bir iktidar seçeneği ve faşist bir darbe ortamı sürekli canlı tutulmaktadır. Çok hareketli bir siyasal zemin söz konusudur.

ABD emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileri ülkemizde açık Amerikancı bir rejimin koşullarını yaratma çabasındadırlar. Bu amaca hizmet eder şekilde bugünkü hükümetle bu yolda ne kadar mesafe almabileceksene o kadar almak, böylesi bir rejim için engelleri olabildiğince bu hükümete temizletmek, yetmediği yerde ise bu hükümeti de bir kenara itmek gibi bir taktik izlemektedirler.

işte böylesi karmaşık bir siyasal ortamda, ülkedeki mevcut siyasal güçler (AP, MHP, CHP...) gelişmeleri kendi doğrultularına çevirmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Ashnda ülkede çizilen tablo AP ve MHP nin işine yarayan, bu güçlerin etkinlik kazanmasına fırsat tanıyan bir tablodur. Durumu kendine iktidar yolunu açan bir fırsat olarak değerlendiren Demirel hemen hareke-

te geçmiştir. Hükümeti düşürmek için somut gerekçeleri (zamlar, hayat pahalılığı, "anarşi", yolsuzluklar) sunmakta ve "çözüm" olarak da erken seçim önermektedir. MHP'nin ise, kendisinin yedekleneceği veya içinde olacağı bir faşist darbeye yönelik çabaları yine ön plandaki stratejisi olarak kalmaktadır. Bununla birlikte MHP'nin AP'nin stratejisine yedeklenip, temel stratejisine yönelik olarak güç toplamaya çalışması olasılık dışı tutulamaz.

ECEVİT NEDEN BU KADAR AĞIR ZAMLARA BAŞVURDU?

Tam da böylesi bir ortamda Ecevit hükümetinin neden bu kadar ağır zamlara ve yüksek oranlı bir devalüasyona başvurduğu sorusu akla gelebilir, tşte bu sorunun cevabı da, CHP hükümetinin gelişmeleri kendi doğrultusunda etkilemek stratejisinde yatar.

Gelişmeler karşısında CHP ve Ecevit'in görünen tutumu, bugünkü durumunu mümkün olduğunca uzatma yönündedir. Bunun için ne gerekiyorsa yapmakta, egemen güçlerin sorunlarını çözmeye yönelik kararlı bir siyasi çizgi izlemektedir. IMF'nin Türkiye'ye kredi için dayattığı tüm koşulların kabulü de bu siyasi zincirin son halkasıdır. Ecevit hükümeti ta başından beri, emperyalizm ve yerli işbirlikçisi bir azınlığın her isteğini yerine getirerek iktidarda kalmayı, onları kendisinden başkasını tercih etmemeleri için mevcut bütün seçeneklerden daha çok memnun edebilmeyi hedefleyen bir politika izlemiştir. Bu politika Ecevit hükümetini IMF ile ilişkilerinde, "IMF emreder, hükümet yapar" noktasına getirmiştir.

Bilindiği gibi emperyalist-kapitalist sistemin sürekli bunalım içinde bulunması sistemin başını çeken ülkeleri çeşitli örgütlenmelere doğru yöneltmiştir. Sistemin geleceği ve ken-

disini yeniden üretebilmesi için bu tür örgütlenmeler zorunludur, tşte IMF (Uluslararası Para Fonu) bu örgütlenmelerin ekonomik alandakilerinin başta gelenidir. Görevi, uluslararası ekonomik işleyişin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda düzenlenmesidir. İşte bundan dolayı Ecevit hükümetine düzenin "restorasyonu" amacıyla gereken dış "yardımı" alabilmesi için IMF'nin yeşil ışığı gerekmiştir. IMF bu ışığı yakmak için Ecevit hükümetine tavsiye adı altında çok ağır koşullar önermiş, "yardım" konusunda birbir güçlük çıkarmıştır. Bugün emperyalistler, bu kendilerine bağımlı ekonominin çarklarının zar zor da olsa dönebilmesi için gerekli olan borcu vermemekte, ekonominin zorluklarını kendi çıkarları gereği olan siyasal ve ekonomik ödünleri koparmak amacı ile kullanmaktadırlar.

CHP hükümeti kurulduğundan bu yana bir kısmı uygulamaya konulan, bir kısmı ise henüz bir tasan halinde olan bir dizi ekonomik önlem hızla gündeme getirildi. Bu önlemlerin hemen hepsi IMF damgasını taşıyordu, önlem paketi adı altında bir uygulamaya konan IMF direktifleri, enflasyon - devalüasyon zincirini körüklüyor, her geçen gün daha fazla oranda yabancı sermayeye bel bağlanmasına yol açıyor, ülkenin emperyalist tekelere ucuz hammadde deposu olarak kalmasını sağlıyordu. "Dış ilişkilerde hareketli bir dönem başlıyor" şeklindeki açıklamaların ardından emperyalizme daha fazla bağımlılığın zemininin yaratılması yatıyordu. IMF direktiflerinin halkımız için getirdiği ise daha çok pahalılık, işsizlik, açlık oldu. Sömürü düzeninin içine düştüğü bunalımın bütün yükü halkın artma yüklenmeye çalışılıyordu. Son zamlarla birlikte emekçi halk kesimleri üzerindeki ekonomik sömürü dayanılmaz boyutlara ulaştı. Bu zamlar halk üzerinde şok etkisi yarattı. Bu ortamda CHP umut ohna niteliğini oldukça yitirdi. Bu gerçeğin de farkında olan Ecevit

hükümeti IMF ile yürütülen pazarlıklar sırasında, koparabildiği kadar zihniyeti ile, IMF'nin direktiflerini oldukça ağır bulduğunu açıklayıp "Türkiye'nin somut koşullarına uygun daha makul önlemler" istediğinde sert bir tepkiyle karşılaştı. IMF ile yapılan görüşmelerin ilk bölümünde, hükümet IMF'nin öne sürdüğü şartların hepsini kabullenmiş, yalnız IMF'nin % 40'a varan yeni bir devalüasyon talebi üzerine bir anlaşmazlık çıkmıştı. Bu tartışmalar sürerken, çıkartan emperyalist sömürücülerin çıkarlarıyla bütünleşmiş yerli tekel bir araya gelip gazetelerde ünlü paralı muhtıralarını yayınladılar. Açıkça emperyalizmin her istediğini yapın yoksa biz yapacak başka birini buluruz demek istediler. Sonrası malum; IMF ile yapılan görüşmelerin % 43.6 oranında bir devalüasyon ile sonuçlandırılması. Ecevit'in durumu kurtarmak için yaptığı, "zaten biz IMF gerçeğini muhalefette iken de tanıyorduk", "böyle cesaretli kararlar alabilen bir hükümetin üyesi olmaktan kıvanç duyuyorum" yollu manevralar. Gerçekten de Ecevit'in bu son ifadesi şu anlamda gerçek payı taşımaktadır. Ecevit, bugün iktidarda kalabilmek amacı ile emekçi halkımızı emperyalizmin ve yerli sömürücü azınlığın doymak bilmeyen sömürme hı-sma kurban etmektedir. Ağır bir sömürü altında yaşayan halkımızın, ardı arkası gelmeyen zamlarla elinde avucunda ne varsa el konulmakta, hayat yaşanılmaz hale getirilmektedir. Gerçekten de bu emekçi halkımıza karşı işlenmiş büyük cesaret isteyen bir suçtur. Ecevit bu suçu işlerken zamanla herşey unutulur mantığından hareket etmektedir. Fakat emekçi halkımız kendine karşı işlenen hiçbir suç u unutmamaktadır.

CHP hükümetinin ömrünün ne kadar daha uzayacağı, hükümetin artık emperyalizmin amaçlarına yeterince hizmet edip edemeyecek bûdununda olmasına bağımlı olarak önümüzdeki günlerde belirlenecektir.